

איזזהו מקומן

איִדעלעך, זכרו אַתּ המָקום,
מָה הָיָה שָׁם בְּכָל יוֹם,
בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם.
הַקִּרְבָּנוֹ זִבְחִים,
שְׁלָמִים, עוֹלוֹת וְנִסְכִּים,
בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם.

הָיָה עוֹלָה לְרִיחַ,
עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ,
כָּל מִינֵי קִרְבָּנוֹת,
לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת,
הָרָצוֹן וְהָאֵס,
אָבֵל הַיּוֹם, אוֹי נַעֲבָאד רַחֲמָנוֹת.
בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים,
בוֹכִים אָנוּ עַל זֶה הַמָּקוֹם,
הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ שְׁמֵאֲתָנוּ נַעֲקֹר.
בְּכָל פֶּעַם שְׁנִזְכֹּר,
שְׁנִתְחַרַּב הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהִטְהוֹר,
לְקַחוּ אוֹתוֹ לָנוּ, אוֹי ! כִּמָּה צָעִר.

אָנוּ בוֹכִים וְנִרְגָּשִׁים,
זוֹעֲקִים וּמִבְקָשִׁים,
כָּלֵנוּ, כָּל בְּנֵי הַמַּלְכִּים,
וּבְכָל בִּקְר לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שׁוֹאֲלִים "אֵיזָהוּ —
מְקוֹמָן שֶׁל זִבְחִים".

בְּבִקְר כְּשֶׁהִשְׁחַר מִפְּצִיעַ,
מִיָּד בְּהִתְבוֹנְנוֹת וּבִיגִיעָה,
מִתְפַּלְלִים לֵה' בְּכוֹנָה,
נִזְכָּרִים מִיָּד כָּל הַיְּהוּדִים,
שֶׁתְּפִלָּה זֶה בַּמָּקוֹם תְּמִידִים,
שֶׁכָּל הַתְּפִלָּה זֶה בַּמָּקוֹם קִרְבָּנוֹת.
הַחֲזִין וְהַקְהֵל יַחַד,
זֶה הָרִי עֲנֵן אָחֵד,
בַּמָּקוֹם קִרְבָּנוֹת זֶה אֵשׁ הַתְּפִלָּה.
כְּשִׁרְוֵאִים הֵיכָן אָנוּ, כָּל לֵב נִרְעַד,
מִיָּד שׁוֹאֲגִים : אוֹי, גִּעּוּוֹא לָד !
בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה.

רַק דְּבַר אֶחָד שׁוֹאֲלִים כָּל פֶּעַם :
מִתִּי נִזְכָּר כְּבָר לַהֲיוֹת שָׁם,
לְהַקְרִיב תְּמִידִים וְנִסְכִּים,
עַד מִתִּי, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
נִבְקֵשׁ וְנִשְׁאֵל "אֵיזָהוּ —
מְקוֹמָן שֶׁל זִבְחִים".

שׁוֹאֲלִים בְּשִׁפְהָ רַפָּה,
אֶת הַשְּׂאֵלָה מִה יָפוּ,
מִה יָפוּ פֶּעַם יֶדְ בְּנִעָלִים.
כִּמָּה יָפוּת הָיוּ הַשְּׁעוֹת,
כְּשֶׁעֲלִינוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּפִסִּיעוֹת,
כְּשֶׁכָּלֵל יִשְׂרָאֵל הָיוּ עוֹלֵי רִגְלִים.
צַדִּיקִים וְחֹסִידִים,
עֲנִיִּים וְגַם נְגִידִים,
הִלְכוּ בְּצוֹתָא וּבִרְעוֹת.
לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּאַחֲדוֹת,
צָעֲדוּ הֵם בִּידִידוֹת,
אוֹהֲבִים בָּלֵב וְנִפְשׁ בְּשָׁלְמוֹת.

בוֹאוּ נִזְעַק קוֹמֵי רִנִּי בְּלִילוֹת,
עַל דִּרְכֵי צִיּוֹן אֲבִלוֹת,
שִׁיגָאֵלוּ כְּבָר, דִּרְכֵי צִיּוֹן, הַדִּרְכִּים.
אוֹי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
עֲנֵה כְּבָר עַל שְׂאֵלַת הַ"אֵיזָהוּ —
מְקוֹמָן שֶׁל זִבְחִים".

נִלְקַח מֵאֲתָנוּ בְּצוּרָה קָשָׁה,
יָפִיָּה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם הַקְּדוֹשָׁה,
כִּמָּה יָפִים הָיוּ הַנְּגוּנִים בְּרִגְשׁ.
צָעֲדָנוּ בְּטֶהֱרַח הַמִּתְשַׁבְּחוֹת,
יַחַד עִם חֲדוֹת הַלְּבָבוֹת,
כְּשֶׁהִלְכָנוּ יַחַד לְעִיר הַקְּדֻשָּׁה.

זֶה הָיָה פֶּה מוֹאָר,
בָּאֵשׁ שֶׁל קִדְשָׁה בָּעֵר,
בְּעֵינֵינוּ רָאִינוּ אֶת הַשְּׂכִינָה.
לֹא יָכֵלְנוּ לְהַפְרֹד
מִהַשְּׂכִינָה מִחֲדָבְקוֹת,
חֲשָׁנוּ גֵן עֵדֶן חֲשָׁנוּ מִתִּיקוֹת,
וּמִכָּל זֶה נוֹתֵר לָנוּ, מִסְּפֵד וְקִינָה.

בוֹאוּ נִקְרַע שְׁעָרֵי שָׁמַיִם,
שֶׁה' יִרְחַם עָלֵינוּ אַחֲרֵי שְׁנוֹת אֲלָפִים,
שִׁיִּסְלַח לָנוּ, בְּנֵינוּ, בְּנֵי מַלְכִּים.
אֶחָד יַחֲדִיד, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
תַּעֲנֵה אֶתָּה אֶת הַ"אֵיזָהוּ —
מְקוֹמָן שֶׁל זִבְחִים".

קרבן פסח

הגיע חודש ניסן,

הלב קרוע לרסיסים,

נזכרים במצות "שה לבית אבות".

הקרבנו את קרבן הפסח,

כל העולם האיר לנצח,

שמחה גדולה

אצל יודע מחשבות.

וכאשר צננו קל חי,

עצם לא תשפרו בו,

שלא נשפר חלילה עצמות.

אבל אנחנו מאיגרא רמות,

שוכרים אידישע עצמות,

הורגים ורוצחים

אידישע נשמות.

רבנו של עולם,

געוואלד געוואלד!

אנחנו כבר

לומדים תכף מיד,

שואלים ודורשים

בהלכות הפסחים.

שנזכה

באותו היום,

לקיים ונאכל שם,

מן הפסחים

ומן הזבחים.

ה' גאל, ואז ידעו,

היכן היכן,

"אינזהו –

מקומן של זבחים".

הרב אהרלה ויינטרוב מגיש:

אינזהו
מקומן
של
זבחים?

בלשון
הקודש

שנזכה במהרה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים

לקבלת השיר לשמיעה:

pesachdige.nigunim@gmail.com, או כאן